

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον τὴν
ΓΟΡΓΟΕΠΗΚΟΟΝ (ποίημα Ἀγίου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου)

Ὁ Ἱερεῦς: Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν, πάντοτε νῦν, καί ἀεί, καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν. Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώπισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου καί μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ διακαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρός τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκρούς αἰῶνος καί ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τό πνεῦμά μου ἐν ἐμοί ἐταράχθη ἡ καρδίᾳ μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖρας μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. Ταχύ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τό πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τό πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καί ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστόν ποιήσόν μοι τό πρῶτ' ἰσόχρητον ἔλεός σου, ὅτι ἐπί σοί ἤλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· δίδαξον με τοῦ ποιεῖν τό θέλημά σου, ὅτι σύ εἶ ὁ Θεός μου. Τό πνεῦμά σου τό ἀγαθόν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καί ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου. Καί ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλος σου εἰμι.

Ἦχος δ'.

Θεός Κύριος, καί ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. **Στίχος α'.** Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καί ἐπικαλεῖσθε τό ὄνομα τό ἅγιον αὐτοῦ. Θεός Κύριος, καί ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. **Στίχος β'.** Πάντα τά ἔθνη ἐκύκλωσαν με, καί τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς. Θεός Κύριος, καί ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. **Στίχος γ'.** Παρά Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καί ἐστὶ θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. Θεός Κύριος, καί ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενώς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καί ταπεινοί, καί προσπέσωμεν ἐν μετανοίᾳ, κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα, βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα· σπεῦσον, ἀπολλύμεθα ὑπὸ πλήθους πταισμάτων· μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σέ γάρ καί μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Δόξα Πατρί, καί Υιῷ, καί Ἁγίῳ Πνεύματι. Ὅμοιον.

Τῆς Θεοτόκου τῆ εἰκόνι προσδράμωμεν οἱ ἐν κινδύνοις καί αὐτῇ νῦν προσπέσωμεν ἀπό βαθέων κράζοντες καί πόνου ψυχῆς· τάχος ἡμῶν ἄκουσον τῆς δεήσεως, Κόρη, ὡς Γοργοῦπήκοος φερωνύμως κληθεῖσα· σύ γάρ ὑπάρχεις πρόμαχος ἡμῶν καί ἐν ἀνάγκαις ἐτοίμη βοήθεια. **Καί νῦν καί ἀεὶ, καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.** Ὅμοιον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε, Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γάρ σύ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; τίς δέ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ· σοὺς γάρ δούλους σώζεις ἀεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τό μέγα ἔλεός σου, καί κατὰ τό πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τό ἀνόμημά μου. Ἐπί πλεῖον πλυνόν με ἀπό τῆς ἀνομίας μου καί ἀπό τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καί ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καί τό πονηρόν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καί νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδού γάρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καί ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδού γάρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καί τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ἐπαντιεῖς με ὑσώπῳ καί καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καί ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καί εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τό πρόσωπόν σου ἀπό τῶν ἁμαρτιῶν μου καί πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθάραν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καί πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπό τοῦ προσώπου σου καί τό πνεῦμα σου τό ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καί πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καί ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσα μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καί τό στόμα ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καί τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καί οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφοράν καί ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τό θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Θαυμάτων τῶν θείων σου τὴν πληθύν καί τῶν τεραστίων εὐφημησαί ἐπιχειρῶν, σοῦ δέομαι, Κόρη, ἐκ καρδίας, Γοργοῦπήκοε, χάριν παράσχου μοι.

Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τίς οὐκ ἐκπλαγεῖη τῆς σῆς μορφῆς τά θαύματα, Κόρη; ἐκ γάρ ταύτης τῷ λειτουργῶ τραπέζης ἐφώνησας τρισσάκις, Γοργοῦπήκοος ὄθεν ὠνόμασαι.

Δόξα Πατρί, καί Υἱῷ, καί Ἁγίῳ Πνεύματι.

Πῶς σου τό τεράστιον ἐξειπεῖν δυνήσομαι, Κόρη; σύ γάρ πρώην τόν ἀπειθῆ μοναχόν ἀόμματον εἰργάσω, καί πάλιν τοῦτον κατέστησας βλέποντα.

Καί νῦν καί ἀεί, καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν

Χαῖρε καί εὐφραίνου, θεία μονή τοῦ Δοχειαρίου, σύ γάρ ἔσχες τήν τοῦ παντός Κυρίαν προστάτιδα καί σκέπην, καθάπερ αὕτη σαφῶς ἐπηγγείλατο.

Ἦδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τούς ἀτέκνους εὐτέκνους σύ, Μαριάμ, ἔδειξας, καί τās στερηούσας μητέρας, Κόρη, ἐποίησας, Γοργοῦπήκοε, εὐφραينوμένας ἐν τέκνοις· τίς οὖν οὐκ ἐξίσταται τά μεγαλεῖά σου;

Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Βουλγαρία κηρύττει τῆς σῆς μορφῆς θαύματα, ὧ Γοργοῦπήκοε Κόρη, δύσις, ἐῶα τε· κρήνη γάρ γέγονας βλύζουσα χάριτας πᾶσι τοῖς προσκαλουμένοις σου τό θεῖον ὄνομα.

Δόξα Πατρί, καί Υἱῷ, καί Ἁγίῳ Πνεύματι.

Τοῦ καρκίνου τό πάθος ἐκ τῆς χειρός οἴχεται τοῦ σεμνοῦ γυναιίου, Παρθένε, τῇ ἐπισκέψει σου· ὄθεν ἡ πάσχουσα, ἐκ τῆς ὀδύνης λυθεῖσα, χάρουσα ἐκήρυτς τά χαριστήρια.

Καί νῦν καί ἀεί, καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν

Θαυμαστῶς ὠραιώθη ἡ σῆ εἰκὼν, πάναγνε, καί ὑπὲρ ἀκτῖνας ἡλίου φωτίζει ἅπαντας, Γοργοῦπήκοε· τίς οὖν αὐτὴν ἐπαινέσει, ἦνπερ καί οἱ ἄγγελοι φόβῳ καλύπτουσιν;

Ἐπάκουσον, Γοργοῦπήκοε Κόρη θεογεννητορ, τās ἱκεσίας, Παρθένε, τῶν δούλων σου καί λύτρῶσαι ἐκ παντοίων κινδύνων.

Ἀπέλασον τῆς ἀθυμίας τά νέφη ἐκ τῆς ψυχῆς μου καί χαράν, Ἄγνή, τῷ

σῶ ἰκέτη παράσχου μοι, ὡς τῆς χαρᾶς τό δοχεῖον ὑπάρχουσα.

Ἦχος β'. Τά ἄνω ζητῶν.

Πολέμοις, ἀγνή, πολλοῖς περικυκλούμενοι ἐχθρῶν ὀρατῶν καί ἀοράτων, Δέσποινα, σοί θερμῶς κραυγάζομεν, θραῦσον τά τούτων ὄπλα τῷ κράτει σου, καί εἰρηναίαν δός ἡμῖν ζωὴν τοῖς σοῖς οἰκέταις, Γοργοῦπήκοε.

Ὦδή δ'. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Εἰς τά πέρατα ἅπαντα ἡ θαυματουργός σου εἰκῶν τεθρύληται καί νῦν πάντες ἐν τῷ στόματι τὴν Γοργοῦπήκοον προφέρουσι.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Καί κατ' ὄναρ, Παντάνασσα, ἀλλά καί καθ' ὕπαρ, Γοργοῦπήκοε, φαινομένη τὰ θαυμάσια ἐκτελεῖς ἐν κόσμῳ τά παράδοξα.

Δόξα Πατρί, καί Υἱῷ, καί Ἁγίῳ Πνεύματι.

Τίς σου, Κόρη, τό ὄνομα ἐν ἀνάγκῃ πάσῃ ἐπεκαλέσατο καὶ γοργῶς αὐτοῦ οὐκ ἤκουσας, ὡς Γοργοῦπήκοος ὑπάρχουσα;

Καί νῦν καί ἀεὶ, καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν

Μακαρία γεγένησαι, ὧ Δοχειαρίου μονή ἐπίσημε, τὴν εἰκόνα γάρ ἐπλούτησας Γοργοῦπηκόου τὴν πανσέβαστον.

Ὦδή ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Πῶς σου τὴν μορφήν ὁ ἀνάξιος θεάσωμαι, Γοργοῦπήκοε παντάνασσα, μεμολυσμένοις ὀφθαλμοῖς μου τὴν πανάσπιλον;

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Θάλασσα καί γῆ τῆς εἰκόνας σου τά θαύματα, Γοργοῦπήκοε, κηρύττουσι, τῶν σῶν χαρίτων γάρ ταῦτα ἄμφω ἀπήλαυσαν.

Δόξα Πατρί, καί Υἱῷ, καί Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κλέπτῃν φανεροῖς τόν τά χρήματα συλήσαντα τά τοῦ πλησίον, Μητροπάρθενε, καί ἀποδίδωσ δικάίως ταῦτα τῷ ἔχοντι.

Καί νῦν καί ἀεὶ, καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν

Εἶδος το σεπτόν ἐμφερείας σου, Πύμνητε, ὡς φῶς λαμπρύνει πάντας βλέποντας καί προσκυνεῖν αὐτό πείθει καί κατασπάζεσθαι.

ᾠδή στ'. Τήν δέησιν ἐκχεῶ.

Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Φιλόστοργος ὥσπερ μήτηρ, Δέσποινα, ὀραθεῖσα προσεκάλεις τόν παῖδα πρός ἑαυτήν, ἕως οὗ ἑλυτρώσω ἐκ τῆς χειρός τῶν ληστῶν, Μητροπάρθενε· ἀλλ' εὐροιμέν σε καί ἡμεῖς οἱ σοί δοῦλοι μητέρα φιλόστοργον.

Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Οὐκ ἔχομεν οἱ οἰκτροί οἰκέται σου ἄλλην πλήν σοῦ προστασίαν καί σκέπην· σιό, Ἄγνη, ἐκ καρδίας βοῶμεν, ἀπό κινδύνου παντός ἑλευθέρωσον τήν μάνδραν σου τήν ἱεράν καί πιστούς τούς πρός σέ καταφεύγοντας.

Δόξα Πατρί, καί Υἱῷ, καί Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὡς ἔσωσας θαλαππίου κλύδωνος τούς φωνήσαντας τήν θείαν σου κλήσιν, οὕτως ἡμᾶς αἰσθητοῦ ναυαγίου καί νοητοῦ, Θεοτόκε, διάσωσον καί ὄρμισον εἰς γαληνοῦς σωτηρίας λιμένας τούς δούλους σου.

Καί νῦν καί αἰεὶ, καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν

Ὁ κόσμος σε σωτηρίαν κέκτηται καί θερμήν ἐν πειρασμοῖς προστασίαν· ὄθεν, Ἄγνη, τῇ σεπτῇ σου εἰκόνα ἀπανταχόθεν προστρέχουσιν ἄνθρωποι καί πάντες σε καταφυγήν καί παράκλησιν, Κόρη, εὐρίσκουσιν.

Ἐπάκουσον, Γοργοῦπήκοε Κόρη θεογεννητορ, τάς ἱκεσίας, Παρθένε, τῶν δούλων σου καί λύτρωσαι ἐκ παντοίων κινδύνων.

Ἀπέλασον τῆς ἀθυμίας τά νέφη ἐκ τῆς ψυχῆς μου καί χαράν, Ἄγνη, τῷ σῶ ἱκέτη παράσχου μοι, ὡς τῆς χαρᾶς τό δοχεῖον ὑπάρχουσα.

Ἦχος β'.

Πελάγει δεινῷ τοῦ βίου χειμαζόμενοι καί παντοίων παθῶν τρικυμῖαις ποντούμενοι καί σάλῳ περιπίπτοντες, Παρθένε, πειρασμῶν, εἰς μορφήν σου τήν σεπτῆν καταφεύγομεν θερμῶς ὡς εἰς λιμένα εὐδίων· ἔκτεινον ἡμῖν χεῖρα ὡς Πέτρῳ ὁ Υἱός σου καί κλυδωνίου ἐκ παντός ἡμᾶς, Κόρη, λύτρωσαι.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καί γενεᾷ. **(δις) Στίχος.**
Ἄκουσον, θύγατερ, καί ἴδε καί κλῖνον τό οὖς σου, καί ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ

σου καί τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καί ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεύς τοῦ κάλλους σου. Τοῦ ὀνόματός σου μνησθήσομαι ἐν πάσῃ γενεᾷ καί γενεᾷ.

Ὁ Ἱερεῦς: Καί ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τόν Θεόν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ Χορός: Κύριε ἐλέησον (γ')

Ὁ Ἱερεῦς: Σοφία ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορός: Καί τῷ πνεύματί σου.

Ὁ Ἱερεῦς: Ἐκ τοῦ κατά Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τό Ἀνάγνωσμα. Πρόσχωμεν.

Ὁ Χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Ἱερεῦς: Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ ἐπορεύθη εἰς τήν ὀρεινήν μετὰ σπουδῆς εἰς πόλιν Ἰούδα, καί εἰσῆλθεν εἰς τόν οἶκον Ζαχαρίου καί ἠσπάσατο τήν Ἑλισάβετ. Καί ἐγένετο, ὡς ἤκουσεν ἡ Ἑλισάβετ τόν ἀσπασμόν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τό βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς καί ἐπλήσθη Πνεύματος ἁγίου ἡ Ἑλισάβετ καί ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλη καί εἶπεν· Εὐλογημένη σύ ἐν γυναιξί καί εὐλογημένος ὁ καρπός τῆς κοιλίας σου. Καί πόθεν μοι τοῦτο ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρός με; Ἴδού γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνή τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τά ὠτά μου, ἐσκίρτησε τό βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καί μακαρία ἡ πιστεύουσα ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρά Κυρίου. Καί εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τόν Κύριον καί ἠγαλλίασε τό πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρι μου ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τήν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. Ἴδού γάρ ἀπό τοῦ νῦν μακαριοῦσι με πᾶσαι αἱ γενεαί ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός καί ἅγιον τό ὄνομα αὐτοῦ. Ἔμεινε δέ Μαριάμ σύν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς καί ὑπέστρεψεν εἰς τόν οἶκον αὐτῆς.

Ὁ Χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα Πατρί, καί Υἱῷ, καί Ἁγίῳ Πνεύματι. Ἦχος β'.

Πάτερ, Λόγε, Πνεῦμα, Τριάς ἡ ἐν Μονάδι, ἐξάλειψον τά πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καί νῦν καί αἰί, καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν

Γοργοπηκίου ταῖς θείαις ἱκεσίαις ἐξάλειψον τά πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχος. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατά τό μέγα ἔλεός σου, καί κατά τό

πλήθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τό ἀνόμημά μου.

Ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Τὴν Γοργοῦπήκοον τῆς Θεοτόκου εἰκόνα πάντες εὐφημήσωμεν, Σελήνην τὴν ἔνδοξον καὶ ὀλ.οφωτον, τὴν λαμπρὰν ἄλωνα, σφαῖραν τὴν οὐράνιον καὶ πολύαστρον ὑπάρχουσαν· Ἄρκτον ἐπτάστερον, δι' ἧς πρὸς θεόν ὀδηγούμεθα· Παρθένον ἀγλαόμορφον ἄστροις τε πολλοῖς διαυγάζουσαν, Πλειάδα ὠραίαν καὶ Ἴριν ποικιλόχροον, δι' ἧς κατακλισμοῦ ἡμᾶς ῥύεται πάντοτε ὁ Κύριος.

Ὅμοιον.

Πάντων τὰ αἰτήματα, Γοργοῦπήκοε Κόρη, πλήρωσον τῶν δούλων σου τῶν εἰς σέ ἐκ πίστεως προσιόντων σοι καὶ τὴν σὴν, ἄχραντε, ἐπικαλουμένων ἀρωγὴν τε καὶ ἀντίληψιν· ἐκ πάσης θλίψεως καὶ ἀσθενειῶν καὶ κακώσεων ψυχῆς ὁμοῦ καὶ σώματος ἅπαντας ἡμᾶς ἐλευθέρωσον, ἵνα σέ ὑμῶμεν δοξάζοντες Χριστόν τόν σόν Υἱόν, ὃν ἐκδυσώπει, πανύμνητε, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεῦς: Σῶσον, ὁ Θεός, τόν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τόν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρισμοῖς· ὕψωσον κέρας Χριστιανῶν Ὁρθοδόξων, καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια· πρεσβείαις τῆς Παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν μεγάλων Ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας· Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, Σπυριδῶνος ἐπισκόπου Τριμουθοῦντος, τῶν θαυματουργῶν· τῶν ἁγίων ἐνδόξων μεγαλομαρτύρων Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου, Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος καὶ Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου· τῶν ἱερομαρτύρων Χαραλάμπους καὶ Ἐλευθερίου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν Ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· τῶν ἁγίων καὶ Δικαίων θεοπατόρων Ἰσακίμ καὶ Ἄννης, **(τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας)** καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων, ἰκετεύομέν σε, μόνε πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός: Κύριε ἐλέησον **(ιβ΄)**

Ὁ Ἱερεῦς: Ἐλέει καὶ οἰκτιρισμοῖς, καὶ φιλανθρωπία τοῦ Μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητός εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ὦδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τοῖς τυφλοῖς ἐχαρίσω ὀφθαλμῶν τὴν τοῦ βλέπειν, Κόρη, ἐνέργειαν· ἀλλὰ καὶ ψυχῆς κόρας ἡμῶν καταφώτισον καὶ τοῦ σώματος, ἄχραντε, ὅπως ὑμνῶμεν ἀεὶ σεπτὰ σου μεγαλεῖα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τοῖς κωφοῖς τό ἀκούειν ἐδωρήσω, Μαρία Γοργοῦπήκοε· ἀλλὰ καὶ ἡμῶν πάντων διάνοιξον τὰ ὄτα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, ὅπως ὑμνῶμεν ἀεὶ σεπτὰ σου μεγαλεῖα.

Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Τῆς πληγῆς τῆς ἀκρίδος ὥσπερ πάλαι ἐρρύσω τοὺς προσφυγόντας σοι, οὕτως ἡμᾶς ἐκ ταύτης καὶ πάσης ἄλλης βλάβης ἀπολύτρωσαι, Δέσποινα, ὅπως ὑμνῶμεν ἀεὶ σεπτὰ σου μεγαλεῖα.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν

Ὡς ἠνῶρθωσας πρώην τόν παράλυτον, Κόρη Γοργοῦπήκοε, οὕτως ἡμᾶς κατ' ἄμφω θερμῆ σου προστασίᾳ παρειμένους ἀνόρθωσον, ὅπως ὑμνῶμεν ἀεὶ σεπτὰ σου μεγαλεῖα.

Ὦδὴ η'. Τόν Βασιλέα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ἀπό παντοίων ἀρρωστημάτων, Παρθένε, ἡμᾶς ῥῦσαι θερμῆ σου προστασίᾳ, ὥσπερ τούτων, Κόρη, πολλοὺς ἐρρύσω πάλαι.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Πηγὴ θαυμάτων, Γοργοῦπήκοε Κόρη, ἡ εἰκῶν σου δέδεικται τῷ κόσμῳ, ἐξ' ἧς οἱ διψῶντες ἀρύονται εἰς κόρον.

Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἀπολωλότα σύ φανεροῖς, Θεοτόκε, καὶ παρέχεις χαρὰν τοῖς εὐροῦσιν· ὡς πολλὴ ὑπάρχει εἰκόνοσ σου ἢ χάρις.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν

Τῇ προσταγῇ σου, Γοργοῦπήκοε Κόρη, πειθαρχοῦσι πάντα τὰ στοιχεῖα, ἐξ ὧν πάντας ῥύη τοὺς σέ προσκαλουμένους.

Ὡδή θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Συνάχθητε προθύμως πρό τῆς σεπτῆς εἰκόνας Δοχειαρίτισης νοσοῦντων συστήματα, ὁ ἰατρός γάρ ἐν ταύτῃ μένει ὁ ἄμισθος.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Εἰκὼν ἡ ἱερά σου ἄλλη ἀναδείχθη τοῦ Σιλβάμ κολυμβήθρα, Πανύμνητε, ἀποκαθαίρουσα νόσους ψυχῆς καί σώματος.

Δόξα Πατρί, καί Υἱῷ, καί Ἁγίῳ Πνεύματι.

Μονῆς Δοχειαρίου ὡς λαμπάς ἐξῆλθε τῆς Θεοτόκου εἰκὼν ἡ πανσέβαστος καί καταλάμπει τοὺς ταύτην πιστῶς γεραίροντας.

Καί νῦν καί αἰί, καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν

Εἰκόνι τῇ ἁγίᾳ Γοργοῦπηκίου οἱ ἐν κινδύνοις προσπεύσατε ἅπαντες καί τῶν θαυμάτων τὴν χάριν ἄφθονον λήψεσθε.

Ἄξιόν ἐστίν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καί παναμώμητον καί μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καί ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον σέ μεγαλύνομεν.

Γοργοῦπηκίου τὴν θαυμαστήν καί σεπτὴν εἰκόνα προσκυνήσωμεν, ἀδελφοί, θαύματα τελοῦσαν καί βρύπτυσαν ἰάσεις καί ταύτην μετὰ πόθου κατασπασώμεθα.

Ἔχοντες εἰκόνα σου τὴν σεπτὴν, ἀνύμφευτε Κόρη, ὡς προπύργιον ὀχυρόν, προσφεύγομεν ταύτῃ καιρῷ τῷ τῶν κινδύνων καί ἐπηρείας πάσης ἀπολυτρούμεθα.

Νῦν καιρὸς ἀνάγκης ἦλθεν ἡμῖν, νῦν παρέστη χρεια βοήθειας, Κόρη, τῆς σῆς· λύτρωσαι οὖν πάσης ἀνάγκης καί κινδύνου καί χεῖρα βοήθειας τάχιστα ὄρεξον.

Ἔχει μὲν, Παρθένε, ὁ οὐρανὸς σῶμα καί ψυχὴν σου ἐξαστράπτοντα φαεινῶς, ἔχει δὲ μορφὴν σου μονὴ Δοχειαρίου τὴν ἐπικαλουμένην Γοργοῦπήκοον.

Ἄρον σου τὰ ὄμματα, Μαριάμ, καί ἴδε εὐσπλάχνως τοὺς εἰκόνι σου τῇ σεπτῇ παρεστῶτας, Κόρη, καί σέ παρακαλοῦντας, καί πλήρωσον αἰτήσεις τούτων, πανύμνητε.

Ἴδοιμι, Παρθένε, ψυχορραγῶν ἐν καιρῷ θανάτου τὴν εἰκόνα σου τὴν

σεπτήν, παραμυθουμένην καί ἰλαρῶς ὀρῶσαν καί ὄψεις τῶν δαιμόνων ἀποδιώκουσαν.

Τέτρωμαι τῷ πόθῳ σου, Μαριάμ, φλέγει με ὁ ἔρωσ καθορᾶν σου τῆς ἱερᾶς εἰκόνας, Παρθένε, τό κάλλος καί τήν δόξα, καί κόρον οὐ λαμβάνω τοῦ μεγαλύνειν σε.

Τί ἀνταποδώσομεν οἱ οἰκτροί δοῦλοί σου, Παρθένε, ἀντί χάριτος τῆς πολλῆς, ἥνπερ ἀνεδείξω ἡμῖν χαρισαμένη εἰκόνα σου τήν θείαν πλοῦτον οὐράνιον;

Πᾶσαι τῶν ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ ἅγιοι πάντες μετά τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (Υ')

Δόξα Πατρί, καί Υἱῷ, καί Ἁγίῳ Πνεύματι. Καί νῦν καί ἀεί, καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καί ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον.

Δόξα Πατρί, καί Υἱῷ, καί Ἁγίῳ Πνεύματι. Καί νῦν καί ἀεί, καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τό ὄνομα σου. Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. Γενηθήτω τό θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καί ἐπί τῆς γῆς. Τόν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον. Καί ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καί ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καί μή εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλά ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεῦς: Ὅτι Σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία, καί ἡ δύναμις, καί ἡ δόξα τοῦ Πατρός, καί τοῦ Υἱοῦ, καί τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καί ἀεί, καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Ὡς θεόβρυτον κρήνην τῶν αὐλῶν χαρίτων σου, τήν θαυματουργόν σου Εἰκόνα, Θεοτόκε, πλουτίσαντες ἕκ ταύτης τῶν θαυμάτων τὰς ῥοὰς ἀντλοῦμεν δασιλωῶς ὡς ἐξ Ἐδέμ. Σὺ γάρ Γοργοπήκοος βοηθός πέλεις τῶν ἐκβοώντων σοι Δόξα τοῖς σοῖς χαρίσμασιν, ἀγνή, δόξα τῇ παρθενία σου, δόξα τῇ πρὸς ἡμᾶς σου ἀνεκφράστῳ προνοία, ἄχραντε.

Ὁ Ἱερεῦς: Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατά τό μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθα Σου, ἐπάκουσον καί ἐλέησον.

Ὁ Χορός: Κύριε ἐλέησον (γ')

Ὁ Ἱερεῦς: Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν εὐσεβῶν καί ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ὁ Χορός: Κύριε ἐλέησον (γ')

Ὁ Ἱερεῦς: Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ πατρός καί Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ὁ Χορός: Κύριε ἐλέησον (γ')

Ὁ Ἱερεῦς: Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ πατρός ἡμῶν (δεῖνος) ἱερομονάχου καί πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὁ Χορός: Κύριε ἐλέησον (γ')

Ὁ Ἱερεῦς: Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καί μοναχῶν καί πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὁ Χορός: Κύριε ἐλέησον (γ')

Ὁ Ἱερεῦς: Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καί ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καί ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν πατέρων καί ἀδελφῶν τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης, τῶν εὐλαβῶν προσκυνητῶν αὐτῆς καί πάντων τῶν συμμετεχόντων εἰς τήν ἱεράν παράκλησιν ταύτην, ὑγείας καί θείας βοήθειας ὑπέρ αὐτῶν εἶπωμεν.

Ὁ Χορός: Κύριε ἐλέησον (γ')

Ὁ Ἱερεῦς: Ὅτι ἐλεήμων καί φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις, καί σοί τήν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καί τῷ Υἱῷ, καί τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καί ἀεί, καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεῦς: Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Χορός: Δόξα Πατρί, καί Υἱῷ, καί Ἀγίῳ Πνεύματι. Καί νῦν καί ἀεί, καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεῦς: Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καί παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου

καί ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων δυνάμεων Ἄσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καί βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καί πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καί καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καί θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τῶν ἁγίων καί δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καί Ἄννης, **(τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας)** καί πάντων σου τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καί σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθός καί φιλόανθρωπος καί ἐλεήμων Θεός.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πάντας τοὺς τὴν θείαν καί σεπτὴν σοῦ ἀσπαζομένους εἰκόνα, Γοργοπήκοε σύ, νόσων ἐλευθέρωσον ψυχῆς καί σώματος, ἐξ ἔθνων ἐπιθέσεως, λιμοῦ, λοιμοῦ, Κόρη, ἀκρίδος, χαλάζης τε καί πάσης μάστιγος· ἵνα ἐκ παντοίων κινδύνων πάντοτε λυτρούμενοι πάντες σοῦ τό θεῖον ὄνομα δοξάζωμεν.

Ἦχος πλ. δ'.

Δέσποινα, πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου καί λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καί θλίψεως.

Ἦχος β'.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σέ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπη σου.

Ὁ Ἱερεὺς: Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός ἡμῶν, ἐλέησον καί σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.